Teatr Nowy w Łodzi

Sławomir Mrożek

VATZLAV

prapremiera polska 21 kwietnia 1979 r.

Sławomir Mrożek

VATZLAV

OSOBY:

Vatzlav	ANDRZEJ MAY
Nietoperz	SŁAWOMIR MISIUREWICZ
Nietoperzowa	MARIA BIAŁOBRZESKA
Józio	JAN KASPRZYKOWSKI
Geniusz	WOJCIECH PILARSKI
Justyna	BARBARA DZIEKAN
Edypus	WIESŁAW WIEREMIEJCZYK
Barbar	RYSZARD DEMBIŃSKI
Przepiórka	BOGDAN BAER
Maciej	MARIAN STANISŁAWSKI
Przewodnik	TOMASZ FOGIEL

oraz:

JANINA BOROŃSKA, ELŻBIETA JASIŃSKA, ALEKSANDRA KRASOŃ, MIROSŁAWA MARCHELUK, KRYSTYNA TOLEWSKA, ŁUCJA ŻARNECKA, LEON CHAREWICZ, PIOTR KRUKOWSKI, JANUSZ KUBICKI, BOGUSŁAW MACH, GRZEGORZ POTOCKI, STANISŁAW SZYMCZYK

Reżyseria – KAZIMIERZ DEJMEK

Scenografia – KRZYSZTOF PANKIEWICZ

Współpraca scenograficzna – MAREK TOMASIK

Opracowanie muzyczne – ANNA PŁOSZAJ

Układ menueta i „baletu perskiego" – JÓZEF MATUSZEWSKI

Asystent reżysera – MARIAN STANISŁAWSKI

Wydawca:

Teatr Nowy w Łodzi

Cena 5 zł

ŁDA – Zakład 2 – zam. 882/79 – A-4/765 – 5.000

Voltaire — Aforyzmy

Zasadnicze pytanie: kto jesteś? skąd przychodzisz? co robisz? Należałoby je stawiać wszystkim istotom żyjącym we wszechświecie, nikt na nie jednak nie odpowiada.

Wystarczy, żebyś się pan przypatrzył kurkowi na dachu: kręci się, kiedy powieje łagodny zefir, i kręci się, kiedy zadmie gwałtowny wiatr północny — oto człowiek.

Gdybyśmy potrafili zmienić swój charakter na inny, bylibyśmy panami natury.

Pogląd, że nasz świat jest najlepszym z możliwych, nie tylko nie pociesza, ale przeciwnie, przyprawia o rozpacz filozofów, którzy go wyznają. Dla tych, którzy w najlepszej intencji poszukują odpowiedzi, problem dobra i zła stanowi chaos nie do opanowania. Dla tych zaś, którzy lubią dyskusje – to ciekawa gra umysłowa. Ci podobni są do skazańców bawiących się własnymi kajdanami. Tłum zaś, który się nie zastanawia, to jak ryba przeniesiona z rzeki do basenu. Ani jej w głowie, że znalazła się tu, aby zostać zjedzoną w czasie postu. Tak i my nic nie wiemy o celach naszej egzystencji.

Co to takiego „optymizm"? To obłęd dowodzenia, że wszystko jest dobrze, kiedy nam się dzieje źle.

Nie widziałem miasta, które nie pragnęło zagłady sąsiedniego miasta, rodziny, która nie chciała wygubić innej. Wszędzie słabi dławią w sobie nienawiść do możnych, przed którymi pełzają; możni zaś patrzą na nich jak na barany, z których sprzedaje się wełnę i mięso.

Prawa są po to, aby wspomagać obywateli, nie tylko, aby przejmować ich lękiem.

Można stracić wolność w dwojaki sposób: kiedy głupców oszukują łajdacy albo kiedy silni ujarzmiają słabych.

Wolnym jest ten tylko, kto decyduje sam o sobie.

Rzeczywistym nieszczęściem nie jest nierówność, ale zależność.

La Rochefoucauld – Maksymy

By zyskać stanowisko w świecie, robi się co można, aby się zdawało, że już się je ma.

Mimo iż ludzie chlubią się swymi wielkimi czynami, one są często nie wynikiem wielkiego zamiaru, ale przypadku.

Nie ma tak nieszczęśliwych wypadków, z których zręczny człowiek nie wyciągnąłby jakiejś korzyści, ani też tak szczęśliwych, których nieopatrzny nie umiałby obrócić na swoją szkodę.

Miłość sprawiedliwości jest u większości ludzi jedynie obawą doznania niesprawiedliwości.

Ludzie niedługo wyżyliby w społeczności, gdyby nie dawali się oszukiwać nawzajem.

Często czyni ktoś dobrze dlatego, aby móc bezkarnie czynić źle.

Nieraz rozumny człowiek byłby w kłopocie bez towarzystwa głupców.

Każdy dobrze mówi o swoim sercu, a nikt nie ośmiela się dobrze mówić o swoim rozumie.

Nie jest rozumny ten, który przypadkiem spotkał się z rozumem, ale ten, kto go zna, rozróżnia i w nim smakuje.

Lepiej jest używać swego rozumu na znoszenie niedoli, które na nas spadły, niż na przewidywanie tych, które się mogą trafić.

Sztuki Sławomira Mrożka na scenie Teatru Nowego

INDYK – reżyseria: Jerzy Afanasjew, scenografia: Alina Ronczewska, premiera: 17 XI 1964 r.; liczba przedstawień: Mała Sala – 73, Duża Sala – 3; liczba widzów: Mała Sala – 13.176, Duża Sala – 2.132.

GARBUS – reżyseria: Kazimierz Dejmek, dekoracje: Andrzej Majewski, kostiumy: Jolanta Kunkel; prapremiera polska: 14 XII 1975 r.; liczba przedstawień – 101, liczba widzów – 62.015.

EMIGRANCI – reżyseria: Witold Skaruch, scenografia: Marek Tomasik, premiera: 7 V 1977 r.*

DRUGIE DANIE – reżyseria: Wojciech Pilarski, scenografia: Iwona Zaborowska, premiera: 15 XII 1978 r.*

* sztuki grane w sezonie 1978/79